

Záhadné zmizení v čase – černé díry

Kolik toho vlastně víme o struktuře prostoru a času? Myslíme si, že moderní fyzika má již dlouho mnohá tajemství a záhady vesmíru vyřešeny, ale tak tomu vůbec není. Nedávné případy „zmizení“ v čase tuto skutečnost potvrzují.

V roce 1992 se u pobřeží Indie stal podivný incident. Loď „Sea Star“, která plula z Bombaje do Malajsie, se dostala do velké bouřky a záhadně zmizela. Na zmizelou loď se brzy zapomnělo v domnění, že se potopila, ale asi po třech letech se „Sea Star“ náhle objevila přesně na stejném místě a všichni lidé byli naživu a v pořádku. Představte si, jaké bylo jejich překvapení, když zjistili, že byli pryč celé tři roky! Vždyť podle jejich vnímání nebojovali s vodním živlem více než dvě nebo tři hodiny. A podle jejich vyprávění se bouře náhle zastavila zrovna v době, kdy se znovu objevili na vodní hladině. Pro tento jev nebylo nalezeno žádné vysvětlení.

Podobná věc se stala Francouzce Louise Dupin v roce 1995. Vyšla si na nákup a vrátila se až po roce. Přičemž Louise si myslela, že byla pryč jenom hodinu. Po svém opožděném návratu vyprávěla, že když se vydala na cestu do obchodu, zdálo se jí divně, že ulice byly prázdné. Počasí se prudce zhoršilo a Louise si myslela, že zabloudila. Brzy našla cestu a vešla do místního obchodu, jehož majitelé byli docela vystrašení. Překvapená „cestovatelka“ nemohla uvěřit, že byla pryč celý rok.

Takové případy však nejsou až tak vzácné. Tu a tam se objevují zprávy o osobách nečekaně zmizelých a později stejně nečekaně nalezených. To potvrzuje skutečnost, že naše znalosti o struktuře času a prostoru jsou poměrně omezené. Ve vědeckých kruzích se pravidelně objevují nové teorie o vícerozměrném prostoru, ale stále se jedná pouze o teorie. Stejnou záhadou zůstává gravitace, jež podle předpokladů vědců má přímý vztah k prostoru a času. Jedním z jevů pomáhajícím tento fenomén prozkoumat jsou černé díry.

Co je to černá díra?

Černá díra je unikátní jev. Přitahuje hmotu a ničí ji a přitom od sebe odpuzuje informace tvořící tuto hmotu, čímž je vlastně zároveň zachovává. Ve skutečnosti to, co se v poměru k Vesmíru nazývá černou dírou, je jevem krátkodobě dočasným, jenž sám od sebe nemá žádnou hmotnost. Objevování a mizení černých děr ve Vesmíru v jakémkoliv množství nenarušuje zákon zachování celkové hmotnosti Vesmíru. Dokonce i ta největší černá díra v podstatě existuje jen po relativně krátké časové období a její hmotnost je rovna nule. Její role v astrofyzikální přeměně Vesmíru je ovšem obrovská. Funkci černé díry asi můžeme velmi dobře přirovnat k imunitní odezvě, přesněji k imunitním buňkám lidského těla chránícím organismus před různými původci nemocí

tím, že takové patogeny nebo změněné buňky (například nádorové buňky) vlastního těla odliší a zničí.

Pokud se do našeho těla dostane cizí agent, ať už virus nebo patogenní mikrob, imunitní buňky ho najdou a zničí. Pokud se například nějaká buňka nebo skupina buněk stane defektní, přestává fungovat a začne se nekontrolovaně množit, tak i tady imunitní buňky nastolí pořádek a to zničením „neposlušných“ buněk. Ovšem takovéto přirovnání také není ve vztahu k černým díram ve Vesmíru zcela správné, protože imunitní buňky brázdí prostor našeho organismu neustále a hledají „narušitele“ pořádku. Naopak černé díry se ve Vesmíru objeví náhle, Odnikud a pouze tam, kde jsou zapotřebí a potom zase Nikam mizí. Mizí okamžitě a v materiálním světě za sebou často (ne vždy) zanechávají celé shluky fragmentů hvězd a ohromná oblaka prachu a plynů, jež lze pomocí současné techniky docela snadno najít. Hmoty zbylá po zničení hlavně „patogenní“ hmoty se podobá jakémusi odpadu z běžícího pásu v dílně, kde se brousí a upravuje kámen.

Je těžké tento jev vysvětlit, protože Něco se objevuje Odnikud, často to zničí celé shluky hvězd a mizí to do Nikam. Černá díra přitom okolo sebe opravdu výrazně deformuje časoprostor a má obrovskou gravitační přitažlivost, již působí na okolní hmotu. Černá díra je to jediné, co můžeme nazvat opravdovou Prázdnotou, tedy Ničím, protože v souladu s lidským chápáním tohoto slova v ní neexistuje nic materiálního.

Princip „práce“ černé díry

Černá díra tedy přitahuje hmotu. Otázkou je, kam hmoty potom mizí. Řekněme, že černá díra je jakási anomální oblast. Jelikož je to nemateriální struktura, objevuje se v těch částech Vesmíru, kde dochází k určitému narušení polí. Jejím úkolem je zničit hmotu, která toto narušení vyvolává. Sám fakt, že se černá díra na daném místě ve Vesmíru nachází, vyvolává deformaci časoprostoru. To znamená, že ona sama spouští určitý mechanismus zkreslující plynulý chod času v daném prostoru. To vede k určité interakci, v jejímž důsledku vzniká obrovská gravitace, jež začíná přitahovat materiální strukturu.

V důsledku přitahování hmoty se díky obrovské gravitační síle začínají fragmenty o velikosti například měsíce deformovat ještě během přibližování k černé díře. Když se hmoty začíná dostávat do zóny akrecie, vytvoří se zde nejsilnější gravitační pole a hmoty se

rozletí na kousky. Funguje to přibližně jako zvláštní mlýnek na maso.

V době „mletí hmoty“ dochází k jedné důležité věci. Vzniká taková síla, že jednoduše odstrkuje informační částice (představte si rozpad stavby z cihel) tvořící tuto hmotu jednu od druhé. Tyto už se nemohou nacházet v určité přesně dané poloze, a jsou proto vytrženy ze své informační posloupnosti. Jakmile je zničena informační struktura, díky níž byla tato hmoty jako taková vytvořena, dojde k vymazání informace z materiální struktury a hmoty mizí. Dochází zde k paradoxu, protože sama černá díra nemá na informační částice vliv, má však přímý vliv na hmotu. Ta je velmi silně přitahována, jenže informační částice jsou odstrkovány, takže důsledkem je to, že hmoty zmizí. Znamená to, že informace není poškozena. Hmoty je vytvořena na základě informace, a jestliže dojde k vymazání informace, hmoty přestává existovat.

Hmotnost černé díry je rovna nule.

Černá díra, jakožto objekt z nemateriálního světa, jednoduše vytváří podmínky neboli sílu, vedle níž dochází k základnímu ději, tedy k utillizaci nepotřebné hmoty. Je skoro jako mazač gumou odstraňující z papíru nápisy. Hmoty sama zmizí, aniž by se dostala do samotné černé díry.

Na čem závisí velikost černé díry?

Velikost černé díry závisí na množství „patologické hmoty“ (jinak tuto hmotu označit nelze), která má být v dané části Vesmíru zničena. Černá díra může být jakkoli velká nebo malá. Pro lepší pochopení těchto procesů probíhajících v kosmu uvedu jeden fiktivní asociativní příklad spojený s lidskou činností. Představte si, že člověk potřebuje na určité části paseky pokosit plevel. Vidí, jak velké je to území a uvažuje a počítá, jak velkou sílu bude muset vynaložit a kolik času mu tato práce zabere. Potom se jednoho krásného rána na té pasece objeví a dá se do naplánované práce, což je pro onen plevel zcela nečekané. Jiná věc je, když je takový plevel na celém poli. Tam už musí člověk nasadit větší sílu, například v podobě techniky, zapojení dalších lidí apod. To znamená, že místo použití závisí na tom, kde se nachází „patologie“, ale způsob použití síly závisí na objemu konkrétní práce.

S použitím materiálu z knihy AllatRa A. Nových, více informací o černých dírách na: <http://www.polahoda.cz>

Knihu vydalo nakladatelství IBIS, P. O. Box 45, 251 70 Dobřejovice, tel.: 774 689 512, www.ibisbooks.cz